

Логойда Л. С.,

*кандидат фармацевтических наук, асистент кафедри фармацевтической химии
Тернопольского государственного медицинского университета имени И. Я. Горбачевского*

Коробко Д. Б.,

*кандидат фармацевтических наук, завідувач кафедри фармацевтической химии
Тернопольского государственного медицинского университета имени И. Я. Горбачевского*

Івануса І. Б.,

*кандидат біологічних наук, асистент кафедри фармацевтической химии
Тернопольского государственного медицинского университета имени И. Я. Горбачевского*

Зарівна Н. О.,

*асистент кафедри фармацевтической химии
Тернопольского государственного медицинского университета имени И. Я. Горбачевского*

Поляк О. Б.,

*кандидат фармацевтических наук, доцент кафедри фармацевтической химии
Тернопольского государственного медицинского университета имени И. Я. Горбачевского*

ОБГРУНТУВАННЯ СКЛАДУ АКТИВНИХ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ІНГРЕДІЕНТІВ ТАБЛЕТОК З ЕКСТРАКТАМИ ВАЛЕРІАНИ, МЕЛІСИ ТА ГЛІЦИНУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ВИВЧЕННЯ СТРЕСПРОТЕКТИВНОЇ ДІЇ

Анотація. Обґрунтовано склад активних фармацевтических інгредієнтів та вивчено стреспротективну дію таблеток з екстрактами валеріани, меліси та гліцину. Доведено позитивну стреспротективну дію таблеток з екстрактами валеріани, меліси та гліцину та потенціювання ефектів активних фармацевтических інгредієнтів.

Ключові слова: стрес, таблетки, валеріана, меліса, гліцин.

Постановка проблеми. Одним з найбільш поширених в нашій дні видів афектів є стрес. Він являє собою стан надмірно сильної і тривалої психологічної напруги, яка виникає у людини, коли її нервова система одержує емоційне перевантаження. Стрес дезорганізує діяльність людини, порушує нормальній хід його поведінки. Стреси, особливо якщо вони часті і тривають, роблять негативний вплив не тільки на психологічний стан, але і на фізичне здоров'я людини. Вони являють собою головні «чинники ризику» при прояві і загостренні таких захворювань, як серцево-судинні і захворювання шлунково-кишкового тракту.

Валеріана лікарська та меліса лікарська широко і віддавна застосовуються у складі ЛЗ седативної дії. Традиційно їхній асортимент на вітчизняному ринку представлений монопрепаратами або лікарською рослинною сировиною, тоді як імпортні препарати є комбінованими. Одним із способів підвищення ефективності таких фіто-засобів є створення комбінованих препаратів, які містять речовини, здатні потенціювати дію. Перспективним з цією метою є комбінування валеріани та меліси з гліцином – нейромедіатором гальмівного типу дії та регулятором метаболічних процесів у центральній нервовій системі. Він зменшує психоемоційне напруження, підвищує розумову працездатність, виявляє нейропротекторну, антістресову, седативну дію, поліпшує метаболізм мозку, нормалізує

сон. Завдяки цьому поєднання валеріани, меліси та гліцину є фармакологічно «вигідною» композицією, яка потребує подальшого дослідження [1; 2; 3; 4; 8].

Мета дослідження. Обґрунтувати склад активних фармацевтических інгредієнтів в таблетках з екстрактами валеріани, меліси та гліцину.

Матеріали і методи дослідження. Відповідно до методичних рекомендацій Державного фармакологічного центру МОЗ України, вивчення стреспротективної дії проводиться на моделі нервово-м'язового напруження за Сельє. Суть моделі нервово-м'язового напруження за Сельє полягає в тому, що тварин іммобілізовують на операційному столику на спині, атравматично фіксуючи кінцівки [5; 6]. Тривалість іммобілізації – 3 год. Дослідження проводять через 2 год після завершення дії стресорного фактора. Стадія тривоги припадає на перші 12 год. від початку стресу, стадія резистентності – на період з 12 год. до 48 год.

Останні розробки седативних лікарських засобів з екстрактами валеріани та меліси містять значні їх кількості. Тому нами досліджувалася стреспротективна дія екстракту валеріани в дозах від 100 до 250 мг, екстракту меліси – 25-75 мг, гліцину – 75-125 мг.

Дослідження проводили на білих безпородних щурах-самцях за методикою Сельє. Тварини вікової групи 23 місяці були розділені на 13 підгруп (по 6 щурів у кожній): 1 підгрупу складали інтактні тварини; 2 підгрупу – стресовані тварини; 3-6 підгрупи – стресовані тварини, які одержували екстракт валеріани у дозах 1,43; 2,14; 2,86; 3,57 мг/кг відповідно; 7-9 підгрупи – стресовані тварини, які одержували екстракт меліси у дозах 0,36; 0,71; 1,07 мк/кг відповідно; 10-12 підгрупи – стресовані тварини, які одержували гліцин у дозах 1,07; 1,43; 1,79 мг/кг відповідно; 13 підгрупу – стрес-

совані тварини, які одержували комбінацію активних фармацевтичних інгредієнтів (АФІ) (екстракту валеріани (2,86 мг/кг), екстракту меліси (0,36 мг/кг) та гліцину (1,07 мг/кг) відповідно). Нами досліджувався вплив різних доз екстрактів валеріани і меліси та гліцину на динаміку стреспротективної дії. Тварин утримували у стандартному лабораторному раціоні при природному режимі освітлення. Усі експерименти на тваринах проводили згідно з «Положенням про використання тварин в біомедичних дослідах». Перед відтворенням гострого стресу застосовували харчову деривацію, не обмежуючи тварин водою [7]. Евтаназію тварин здійснювали шляхом декапітації під тіопенталовим наркозом (тіопентал-натрію у дозі 50 мг/кг маси тіла, внутрішньоочеревинно). Досліджувалися загально-соматичні по-

казники, а саме визначення маси наднірниковых залоз і тимусу. Про стан наднірниковых залоз і тимусу судили за величиною коефіцієнта їх маси, перерахованої у відсотках до загальної маси шурів. Досліджуваний засіб уводили тваринам внутрішньошлунково у вигляді суспензії. Уесь фактичний матеріал оброблений методами варіаційної статистики з використанням коефіцієнта Ст'юдента та непараметричних методів аналізу. Комбінація з екстрактами валеріани, меліси та гліцину захищена патентом України на корисну модель № 62461, бюлетень № 16 від 25.08.2011 року.

Викладення основного матеріалу. Значення коефіцієнтів мас наднірниковых залоз та тимусу в умовах гострого іммобілізаційного стресу та при його медикаментозній корекції наведені в таблиці 1.

Таблиця 1
Значення коефіцієнтів мас наднірниковых залоз
та тимусу в умовах гострого іммобілізаційного стресу і при його медикаментозній корекції

Група тварин	Коефіцієнт маси наднірникowych залоз, %	Коефіцієнт маси тимусу, %
1.	Інтактні тварини (контроль)	$0,0235 \pm 0,0010$
2.	Стресовані тварини	$0,0289 \pm 0,0050$
3.	Стресовані тварини, які отримували екстракт валеріани в дозі 100 мг	$0,0272 \pm 0,0005$
4.	Стресовані тварини, які отримували екстракт валеріани в дозі 150 мг	$0,0264 \pm 0,0004$
5.	Стресовані тварини, які отримували екстракт валеріани в дозі 200 мг	$0,0263 \pm 0,0004$
6.	Стресовані тварини, які отримували екстракт валеріани в дозі 250 мг	$0,0270 \pm 0,0002$
7.	Стресовані тварини, які отримували екстракт меліси в дозі 25 мг	$0,0263 \pm 0,0009$
8.	Стресовані тварини, які отримували екстракт меліси в дозі 50 мг	$0,0273 \pm 0,0004$
9.	Стресовані тварини, які отримували екстракт меліси в дозі 75 мг	$0,0274 \pm 0,0006$
10.	Стресовані тварини, які отримували гліцин в дозі 75 мг	$0,0263 \pm 0,0005$
11.	Стресовані тварини, які отримували гліцин в дозі 100 мг	$0,0272 \pm 0,0004$
12.	Стресовані тварини, які отримували гліцин в дозі 125 мг	$0,0274 \pm 0,0005$
13.	Стресовані тварини, які отримували комбінацію АФІ (екстракт валеріани 200 мг, екстракт меліси 25 мг, гліцин 75 мг)	$0,0248 \pm 0,0005$
		$0,0673 \pm 0,0050$
		$0,0321 \pm 0,0090$
		$0,0580 \pm 0,0010^*$
		$0,0601 \pm 0,0040^*$
		$0,0609 \pm 0,0010^*$
		$0,0591 \pm 0,0050^*$
		$0,0596 \pm 0,0030^*$
		$0,0558 \pm 0,0030^*$
		$0,0520 \pm 0,0040^*$
		$0,0594 \pm 0,0030^*$
		$0,0520 \pm 0,0030^*$
		$0,0511 \pm 0,0030^*$
		$0,0670 \pm 0,0030^*$

Примітка:

* Відмінності достовірні при рівні значущості $p \leq 0,05$, порівняно з групою стресованих тварин.

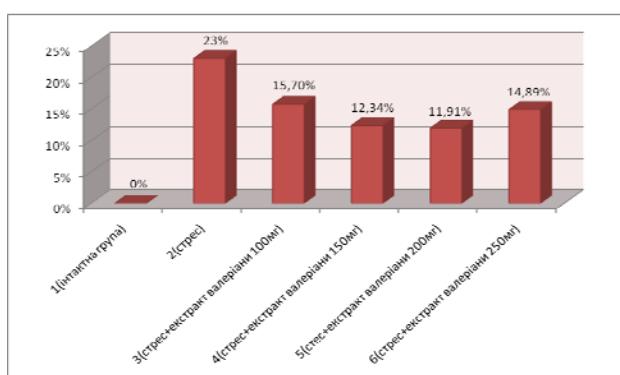

Рис. 1. Залежність гіпертрофії наднірникових залоз від дози екстракту валеріани в умовах іммобілізаційного стресу

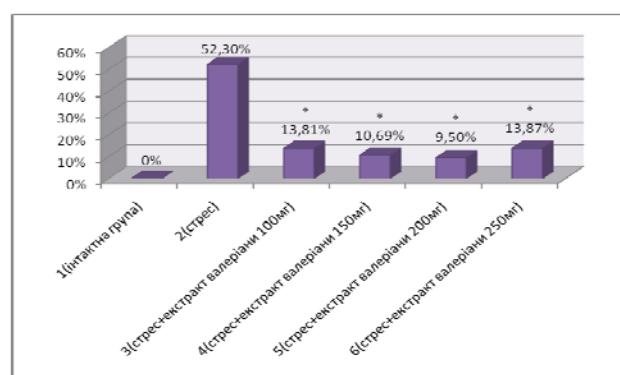

Рис. 2. Залежність інволюції тимусу від дози екстракту валеріани в умовах іммобілізаційного стресу

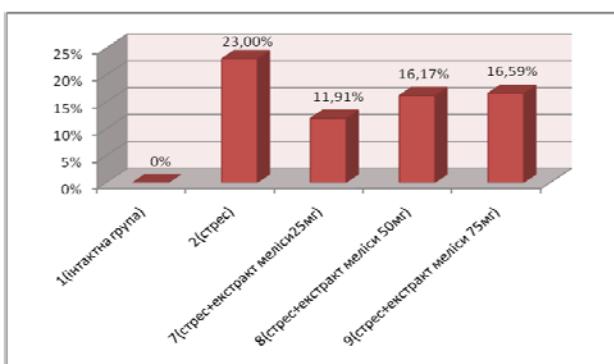

Рис. 3. Залежність гіпертрофії надниркових залоз, викликаної іммобілізаційним стресом, від дози екстракту меліси

На рис. 1-2 представлена залежність впливу різних доз екстракту валеріани на динаміку гіпертрофії надниркових залоз та інволюцію тимусу. Нами встановлено, що застосування екстракту валеріани в дозах 100-250 мг у шурів віком 23 місяці дозволяє зменшити гіпертрофію надниркових залоз на 7,3-11,09% та інволюцію тимусу на 38,43-42,8% (рис. 1-2). Так, кращий результат показав екстракт валеріани в дозі 200 мг. Данна доза екстракту валеріани дозволяє зменшити гіпертрофію надниркових залоз на

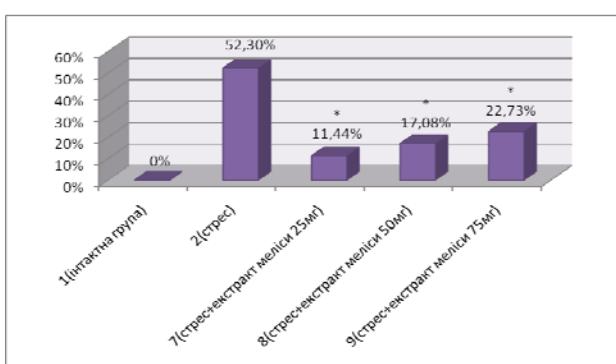

Рис. 4. Залежність інволюції тимусу, викликаної іммобілізаційним стресом, від дози екстракту меліси

11,09% та інволюцію тимусу на 42,8%. Менший вплив на гіпертрофію надниркових залоз мав екстракт валеріани в дозі 100 мг. Данна доза дозволяє зменшити гіпертрофію надниркових залоз тільки на 7,3%. На інволюцію тимусу найгірший результат мав екстракт валеріани в дозі 250 мг (38,43%).

Застосування екстракту меліси в дозах 25-75 мг у шурів віком 23 місяці дозволяє зменшити гіпертрофію надниркових залоз на 6,41-11,09% та інволюцію тимусу на

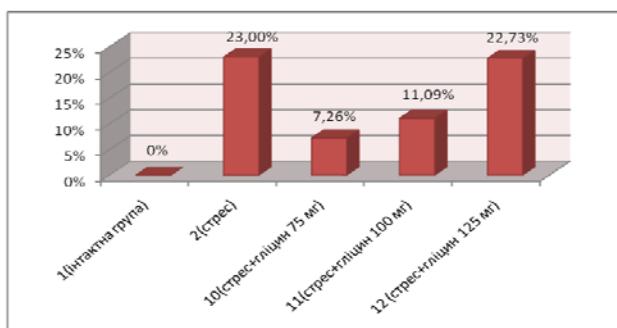

Рис. 5. Залежність гіпертрофії надниркових залоз, викликаної іммобілізаційним стресом, від дози гліцину

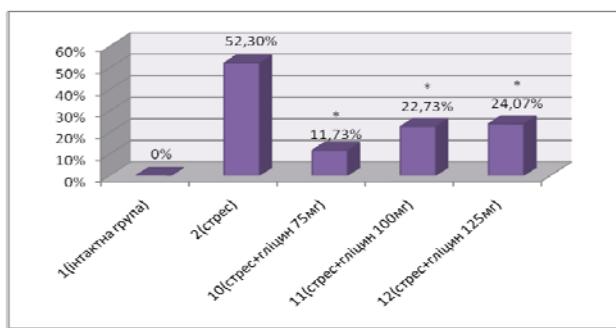

Рис. 6. Залежність інволюції тимусу, викликаної іммобілізаційним стресом, від дози гліцину

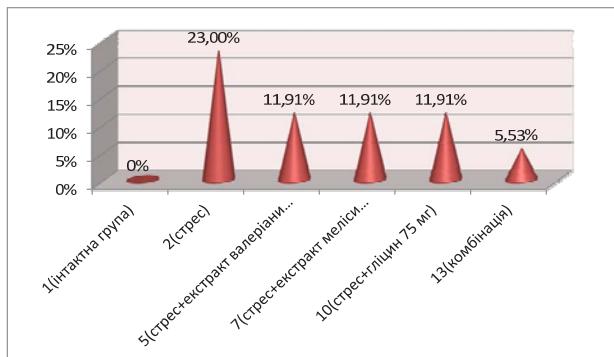

Рис. 7. Залежність гіпертрофії надниркових залоз, викликаної іммобілізаційним стресом, від дози АФІ

29,57-40,86% (рис. 3-4). Так, найкращий результат показав екстракт меліси в дозі 25 мг. Він дозволяє зменшити гіпертрофію надниркових залоз на 11,09%, а інволюцію тимусу – на 40,86%. Найменший вплив мав екстракт меліси в дозі

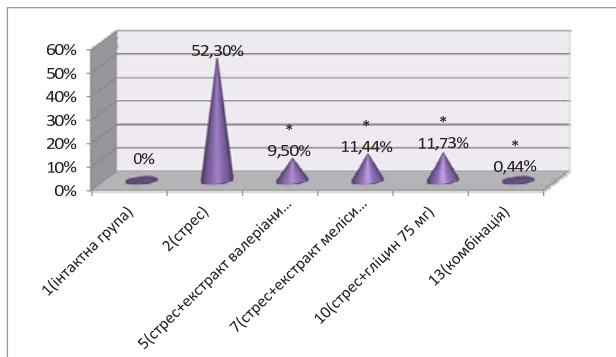

Рис. 8. Залежність інволюції тимусу, викликаної іммобілізаційним стресом, від дози АФІ

75 мг. Він дозволяє зменшити гіпертрофію надниркових залоз тільки на 6,41%, а інволюцію тимусу – на 29,57%.

Встановлено, що застосування гліцину в дозах 75-125 мг у шурів віком 23 місяці дозволяє зменшити гіпертро-

фію надніркових залоз на 6,41-11,09% та інволюцію тимусу на 28,23-40,57% (рис. 5 - 6). Найбільший вплив мав гліцин в дозі 75 мг. Він дозволяє зменшити гіпертрофію надніркових залоз на 11,09% та інволюцію тимусу на 40,57%. Найменший вплив мав гліцин в дозі 125 мг. Він дозволяє зменшити гіпертрофію надніркових залоз тільки на 6,41% та інволюцію тимусу на 28,23%.

Отже, згідно з результатами проведених досліджень, випливає, що оптимальним складом АФІ є комбінація екстракту валеріані 200 мг, екстракту меліси 25 мг, гліцину 75 мг. Нами досліджувалися дані дози АФІ в комплексі, тобто при сумісній присутності.

Нами встановлено, що застосування комбінації з екстрактом валеріані в дозі 200 мг, екстрактом меліси в дозі 25 мг, гліцином в дозі 75 мг у шурів віком 23 місяці дозволяє зменшити гіпертрофію надніркових залоз на 17,47% та інволюцію тимусу на 51,86% (рис. 7-8) [8]. Це дає нам можливість говорити про потенціювання ефектів АФІ, а також про позитивну стреспротективну дію комбінації з екстрактами валеріані, меліси та гліцину.

Висновки:

1. Досліджено стреспротективну дію різних поєднань АФІ таблеток з екстрактами валеріані, меліси та гліцину і встановлено їхнє оптимальне співвідношення: 200 мг сухого екстракту валеріані, 25 мг сухого екстракту меліси і 75 мг гліцину.

2. Застосування комбінації у вказаному співвідношенні дозволяє зменшити гіпертрофію надніркових залоз та інволюцію тимусу практично до рівня показників інтактної групи.

Література:

- Бурчинський С. Г. Комбіновані засоби фармакотерапії невротичних і неврозоподібних розладів / С. Г. Бурчинський // Український медичний часопис. – 2003. – № 6(38). – С. 45-48.
- Бутенко Г. М. Стресс и иммунитет / Г. М. Бутенко, О. П. Терешина // Международный медицинский журнал. – 2001. – № 3. – С. 91-93.
- Алесіна М. Ю. Стан ендокринної системи шурів різного віку в умовах іммобілізаційного стресу і вплив адаптогену біомосу / М. Ю. Алесіна, О. О. Сукачова, С. І. Зільберман, О. О. Коноваленко, Г. О. Нестеренко, О. М. Бескровний // Физiol. журн. – 1993. – Т. 39, № 1. – С. 78-83.
- Богдашин И. В. Роль тимуса в регуляции синтеза цитокинов клет-

ками костного мозга при стрессе / И. В. Богдашин, А. М. Дыгай, Е. Ю. Шестобоев, В. П. Шахов, Е. Д. Гольдберг // Имунология. – 1991. – № 5. – С. 30-32.

5. Доклінічні дослідження лікарських засобів: [методичні рекомендації / ред. Стефанова О.В.] – К.: Вид.дім «Авіценна», 2002. – 527 с.
6. Ведяєв Ф. П. Модели и механизмы эмоциональных стрессов. / Ф. П. Ведяев, Т. М. Воробьева. – Харьков: Здоров'я, 1983.– 134 с.
7. Лабораторные животные. Разведение, содержание, использование в эксперименте / [Западнюк И. П., Западнюк В. И., Захария Е. А., Западнюк Б. В.]. – [3 – е изд., перераб. и доп.]. Киев: Вища школа, 1983. – 383 с.
8. Логойда Л. С. Розробка і стандартизація седативного фармакологічного засобу з екстрактами валеріані, меліси та гліцину в таблетках: автореф. дис. канд. фарм. наук: спец. 15.00.03 «Стандартизація та організація виробництва лікарських засобів» / Логойда Л. С. – Харків, 2013. – 24 с.

Логойда Л. С., Коробко Д. Б., Ивануса И. Б., Заривна Н. О., Поляк О. Б. Обоснование состава активных фармацевтических ингредиентов таблеток с экстрактами валерианы, мелиссы и глицина по результатам изучения стресспротективного действия

Аннотация. Обоснован состав активных фармацевтических ингредиентов и изучены стресспротективное действие таблеток с экстрактами валерианы, мелиссы и глицина. Доказано положительное стресспротективное действие таблеток с экстрактами валерианы, мелиссы и глицина и потенцирование эффектов активных фармацевтических ингредиентов.

Ключевые слова: стресс, таблетки, валериана, мелисса, глицин.

Logoyda L., Korobko D., Ivanusa I., Zarivna N., Polyak O. Justification of the active pharmaceutical ingredients in tablets of valerian, lemon balm and glycine on the results of the studing stressprotective action

Summary. Proved composition of active pharmaceutical ingredients and studied stessprotective action of tablets with extracts of valerian, lemon balm and glycine. Proven positive stessprotective action of tablets with extracts of valerian, lemon balm and glycine and potentiation of effects of active pharmaceutical ingredients.

Key words: stress, pills, valerian, lemon balm, glycine.